

บันทึก

เรื่อง ธนาคารกลีกรไทย จำกัด ประกอบกิจการคลังสินค้าโดยมิได้รับอนุญาต

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีหนังสือที่ สร.๐๔๐๓/๗๖๙๙ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๑๓ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นตามความประสงค์ของกระทรวงเศรษฐกิจในปัญหาว่า การที่ธนาคารกลีกรไทย จำกัด ได้รับฝากและรับจำหน่ายสินค้าจากลูกค้าของธนาคารโดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียม การกระทำนั้นจะเป็นการประกอบกิจการคลังสินค้าตามความในข้อ ๘ แห่งเงื่อนไขควบคุมกิจการคลังสินค้า พ.ศ. ๒๕๐๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน พุทธศักราช ๒๔๗๑ หรือไม่

กรณีปรากฏตามสำเนาหนังสือกระทรวงเศรษฐกิจที่ ศก.๐๔๐๗/๖๖๓๒ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๑๓ ที่ส่งไปถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรีด้วยว่า กระทรวงเศรษฐกิจได้รับรายงานผลของการสำรวจกิจการคลังสินค้าทั่วไปของกรมการค้าภายในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ปรากฏว่าธนาคารกลีกรไทย จำกัด ได้รับฝากและรับจำหน่ายสินค้าจากลูกค้าของธนาคารและเรียกเก็บค่าธรรมเนียม เพื่อบำเหน็จเป็นการค้าปกติอันเป็นการดำเนินการประกอบกิจการคลังสินค้าโดยมิได้รับอนุญาตจากกรมการค้าภายใน การกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามเงื่อนไขควบคุมกิจการคลังสินค้า พ.ศ. ๒๕๐๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน พุทธศักราช ๒๔๗๑ กรมการค้าภายในจึงได้มีหนังสือแจ้งให้ธนาคารกลีกรไทย จำกัด ปฏิบัติการให้ถูกต้องตามเงื่อนไขดังกล่าว

ธนาคารกลีกรไทย จำกัด มีความเห็นแตกต่างกับกรมการค้าภายในโดยโต้แย้งตามสำเนาหนังสือธนาคารกลีกรไทย จำกัด ที่ สก.๔๖/๒๕๑๒ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๑๒ ถึงอธิบดีกรมการค้าภายในว่า การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับสินค้าที่ลูกค้าของธนาคารนำไปจำหน่ายหรือมอบไว้เป็นหลักประกันการให้เครดิตและให้กู้ยืม และธนาคารใช้คลังสินค้าของธนาคารเป็นที่เก็บรักษาสินค้า และการเก็บรักษาดังกล่าวมิได้เป็นการรับฝากสินค้าจากบุคคลภายนอกอื่น ๆ ด้วย จึงเห็นว่าการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมอันเป็นหลักประกันการชำระหนี้เป็นกิจการที่ธนาคารพาณิชย์พึงปฏิบัติได้ภายใต้พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ และไม่เป็นการประกอบกิจการคลังสินค้าอันเป็นการทำการเก็บรักษาสินค้า เพื่อบำเหน็จเป็นการค้าปกติตามความหมายของการเก็บของในคลังสินค้าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗๗๐ ถึงมาตรา ๗๙๖ ซึ่งจะต้องถูกควบคุมตามเงื่อนไขควบคุมกิจการคลังสินค้า พ.ศ. ๒๕๐๐

กระทรวงเศรษฐกิจเห็นว่า ข้อโต้แย้งดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความในประเด็นที่ว่า การดำเนินการดังกล่าวของธนาคารกลีกรไทย จำกัด เป็นการประกอบกิจการคลังสินค้าตามความในข้อ ๘ แห่งเงื่อนไขควบคุมกิจการคลังสินค้า พ.ศ. ๒๕๐๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัย

หรือผาสูกแห่งสาธารณชน พุทธศักราช ๒๕๗๑ หรือไม่ เพื่อยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติ หากกรณีเข้าข่ายเป็นความผิดจะได้สั่งการให้กรมการค้าภายในดำเนินการตามที่เห็นสมควรต่อไป นั้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่กระทรวงเศรษฐกิจการถามว่า ธนาคารกสิกรไทย จำกัด รับฝากและรับจํานาสินค้าจากลูกค้าของธนาคารจะเป็นการประกอบกิจการคลังสินค้า ซึ่งฝ่าฝืนเงื่อนไขควบคุมกิจการคลังสินค้า พ.ศ. ๒๕๐๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสูกแห่งสาธารณชน พุทธศักราช ๒๕๗๑ หรือไม่นั้น ก็เท่ากับถามว่าธนาคารกสิกรไทย จำกัด ได้กระทำการอันเป็นความผิดทางอาญาหรือไม่นั่นเอง คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าการพิจารณาให้คำตอบในข้อถามดังกล่าว ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกฤษฎีกา เพราะเป็นเรื่องการสอบสวนหาข้อเท็จจริงเพื่อจะดำเนินการฟ้องร้องว่าธนาคารกสิกรไทย จำกัด ได้กระทำความผิดทางอาญา คือฝ่าฝืนเงื่อนไขควบคุมกิจการคลังสินค้า พ.ศ. ๒๕๐๐ จริงหรือไม่ คณะกรรมการกฤษฎีกามีได้มีอำนาจที่จะดำเนินการเรียกพยานบุคคลหรือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณาได้ อำนาจหน้าที่ในการสืบสวนและสอบสวนคดีอาญา ตลอดจนดำเนินการฟ้องร้องต่อศาลนั้นได้มีประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติ คือ รวบรวมหลักฐานเพื่อประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกกล่าวหา และเพื่อจะรู้ตัวผู้กระทำความผิด และพิสูจน์ให้เห็นความผิดและเมื่อได้ทำการสอบสวนเสร็จแล้วก็ต้องส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมด้วยบันทึกความเห็นว่าการสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณามีคำสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องตามอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการต่อไป ทั้งนี้ตามนัยมาตรา ๑๓๐ มาตรา ๑๓๑ มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๒ มาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๔ ประกอบด้วยมาตรา ๓๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๑๓